

๑๒๑๕

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติ

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา^{๕๕} แห่งพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ การออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานในราชการ
บริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด
ขึ้นไป ในราชการบริหารส่วนกลาง และผู้ว่าราชการภาค ให้
ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นผู้ออกให้
แล้วแต่กรณี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๕๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ บัญญัติให้ภาคเป็นส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีผู้ว่าราชการภาคเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการในภาค การออกบัตรประจำตัวให้แก่เจ้าพนักงานซึ่งสังกัดภาคต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน พุทธศักราช ๒๔๗๘ จึงควรให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้ออกให้แก่ข้าราชการในสังกัดภาคด้วย นอกนั้นให้เป็นหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามเดิม และในส่วนราชการบริหารส่วนกลาง ควรให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ตั้งแต่อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป.